

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. N° 148.

48de Møde.

Mandagen den 15de April.

(Forts.)

Orsted (forfat): Derom vidner hele Udtrykket i Grundlovens § 75, saavel som alle de Ventilationer, som have fundet Sted i denne Sag, og det forekommer mig derfor, at hvis man vil sige, hvad jeg meget gjerne vil indrømme, at vedkommende Personer, som have Interesse i Boet, ligesaagodt kunne være tjente med at beholde Amtsforvalteren til Skifteforvalter, som at faae Herredsfogden eller Birkedommeren dertil, saa kan dette slet ikke komme i Betragtning, ligesaalidet som det kunde komme i Betragtning, hvis paa private Gods'er hele Befolkningen vilde staae frem og sige, at de onskede, at beholde den hidtilværende Skifteforvalter, istedetfor at faae Herredsfogden, Noget, som vist vilde skee paa mangfoldige Steder, forsaavidt det var Noget, der skulde gjenneføres i Interesse af de egentlige Vedkommende og ikke Noget, der skulde gjenneføres blot for at fuldbyrde et Princip. Naar det hedder, at Indtægterne for de 2 Amtstuedistricter, af Hensyn til hvilke en Undtagelse skulde være anvendelig, ere saa betydelige, at de, som finde Sted paa de private Gods'er, ikke kunne sættes ved Siden deraf, saa er det paa den ene Side neppe rigtigt i det Omfang, som den ærede Taler synes at forudsætte; thi der ere adskillige Stiftelser og adskillige Lehn, hvorpaa enten alle eller Størstedelen af Bønderne ere Arvefæstere, og hvor det samme Forhold altsaa kan indtræde, medmindre, som den ærede Taler har ommeldt, der paa enkelte Steder skal være Tilfældet, at der er sat en udtrykkelig Bestemmelse i Arvefæstebrevene, hvorefter Skiftegebyrne have været nedsatte. Naar jeg f. Ex. vil tage Universitetet, Sorø Academi, det Bidstrupske Gods og adskillige af de Lehn, hvorpaa der netop er endeel Arve-

fæstere, saa tror jeg, at Skiftegebyrne, skjøndt de vel neppe noget Sted ere saa store som navnlig i Frederiksborg Amtstuedistrict, dog ere saa ubetydelige, at de ikke skulde komme i Betragtning. Men dertil kommer paa den anden Side, at hvad der maa ansees for at være betydeligt eller ubetydeligt, det maa være meget forssjelligt efter de paagjældende Personer, og at den Sum, der kunde behøves, for at den kongelige Kasse kunde skadesløsholde Amtsforvalterne, fordi de strax miste deres Skiftejurisdiction, i Forhold til Statskassen vist ikke er af større Betydning end den Dpoffrelse vilde være, som mangen privat Mand maatte gjøre, fordi Skifteforvaltningen ved Loven fratoges ham. Naar den ærede Taler tillige har modsagt hvad jeg har yttret om, at det, efter den Affattning, som Lovudkastet har faaet i Folkethinget, endogsaa er uvist, om Skifteforvaltningen nogensinde vil paa de omhandlede Districter gaae fra Amtstuerne, vil jeg meget gjerne indrømme, at Regjeringen vist ikke vil lade den vedblive der bestandig, men vil see at faae den ophævet ved foresaldende Vacancer, om ikke før. Men det er dog vist, at hvis man skal holde sig blot til det, der staaer i det af Folkethinget vedtagne Lovudkast, saa kan Forandringen ikke skee, førend den kan skee uden Tab for Statskassen. Det kan da meget gjerne være, at de nye Amtsforvaltere, som ansættes i vedkommende Districter, ogsaa beholde Skiftejurisdiction; thi det kan neppe skee uden Tab, at man stiller dem ved en Indtægt, som i den Grad vilde formindste deres Embedsindtægter. Navnlig vilde det i de 2 ommeldte Amtstuedistricter, Frederiksborg og Hirschholm, naar Skifteforvaltningen faldt bort, blive nødvendigt at give Amtsforvalterne et Tillæg til deres øvrige Løn eller Embedsfordele, hvorved de, om ikke ganske, saa dog nogenlunde, bleve holdte skadesløse for denne Afgang i Indtægter. Hvad det Spørgsmaal angaaer, som den